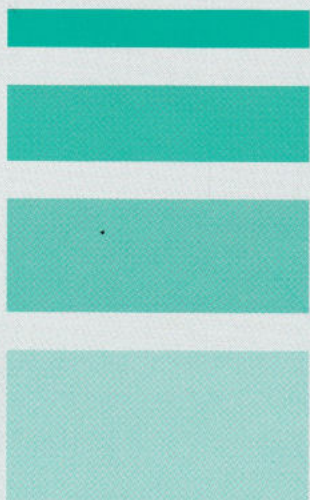

WIJKORGAAN

DE HUNZE

WOONWIJK

DE HUNZE

WOONWIJK

AH BEIJUM

Stoepemaheerd 46

TIP:

AH BEIJUM bezorgt uw
boodschappen thuis

Informeer bij onze tabaks-afdeling

HARINGHANDEL B. SCHUT

onze
aanbiedingen:

'HOLLANDSE NIEUWE' 4 STUKS voor

9.⁰⁰

'GEBAKKEN VIS' PER STUK VANAF

3.⁰⁰

TEVENS ÓÓK VISSALADES

ONS ADRES IS: CUYPERSWEG t/o INTRATUIN

Geopend van 10.30 tot 18.30 uur, zaterdags tot 18.00 uur

'SCHUT' VOOR AL HET GOEDE UIT DE ZEE!

In dit nummer

- pag. 1 Column
- pag. 2 De weg in De Hunze
- pag. 3 Pas op met tuinhout
- pag. 4 Ondernemen in De Hunze
- pag. 6 Hunzefeest
- pag. 10 Hondeliefhebbers opgelet
- pag. 12 Opbouwwerk
- pag. 13 Gezellig buurten
- pag. 14 Aan alle kinderen
- pag. 16 Lezerspost

Jaargang 3 nummer 4, augustus 1993

COLOFON:

Wijkorgaan De Hunze is een tweemaandelijks uitgave van het Hunze Overleg Platform.

Secretariaat:

Postbus 60.018, 9703 BA Groningen.
Telefoon: 410206 of 424848

Het bestuur is verantwoordelijk voor de inhoud.

De redactie ontvangt graag reacties op de inhoud van De Hunze, u kunt deze sturen met vermelding van naam en adres naar:

Redactie De Hunze

van Tijenstraat 15, 9731 LP Groningen.

Plaatsing is voorbehouden aan de redactie.

Voor informatie omtrent adverteren: telefoon (050) 410708.

Overname van artikelen is toegestaan mits voorzien van bronvermelding.

Lay-out:

Reclamebureau Scholma & Van Niel.

Druk: Scholma, Bedum

COLUMN

door Dudoc

Palingsdrift

'Met zijn voorpoten maakt de beer krassen in de schors van de boom. Vervolgens schuurt hij langs de boom, waardoor haren in de schors blijven hangen. Elke andere beer die langskomt ruikt dat en weet dan: dit is het territorium van een andere beer, wegwezen.' Het videofilmje was afgelopen. De populaire presentator van het natuurprogramma keek de zaal in en vroeg om applaus voor de beer. Het studiopubliek bediende hem op zijn wenken. Blijkbaar vond men het knap dat een dier zo zijn eigen gebied wist af te bakenen. Terwijl mijn zoontje enthousiast meeklapte, werd ik vooral gefraspeerd door de parallel met de mensenwereld. Al sinds ik in De Hunze woon, verbaas ik mij over de palingsdrift waaraan sommige van mijn buurtgenoten ten prooi vallen. Nauwelijks de sleutel in handen of het gehele erf wordt afgetimmerd met palen en planken, vers van de bouwmarkt en in de enige uitvoering die Nederland rijk schijnt te zijn. Zo werd mijn achtertuin zowel aan de achterzijde als aan de linker- en rechterzijde gratis en voor niets dichtgetimmerd. Even vreesde ik dat mijn burens mij niet zo zagen zitten, maar gelukkig ontzenuwde mijn linkerbuurman deze mogelijke aanslag op mijn zelfvertrouwen.

'Vanwege de privacy, hè,' lispelde hij mij nog toe door een spleet die de precisie van de waterpas had overleefd.

Smoor maar in je privacy, dacht ik, niet wetend hoe waar die woorden uiteindelijk blijken te zijn. Immers, nu lees ik dat al die duurzaam geïmpregneerde schuttingen allerlei zware metalen bevatten en daarvoor een heuse bron van verontreiniging zijn.

Dat wordt dus de volgende keer een groot aantal welgevulde chemoboxen, neem ik aan.

De weg in De Hunze

De weg in De Hunze is een serie artikelen waarin telkens een architect of ontwerper naar wie een straat is genoemd centraal staat. Deze keer is dat H. Th. Wijdeveld.

Hendericus Theodorus Wijdeveld (1885 - 1987) vierde zijn honderdste verjaardag door een boek te laten verschijnen waarin hij in kleurrijke volzinnen een samenvatting geeft van wat hij in zijn lange leven

gedacht en gehoopt, beleefd en beleden heeft. Zijn leven was altijd vol geweest van ongewone ideeën, waarvan er talloze als mooie droombeelden vervluchtigden maar ook vele gerealiseerd werden. En tot die laatste groep behoort gelukkig het boek dat hij de intrigerende titel "Mijn eerste eeuw" mee-gaf (uitg. De Ravenberg Pers).

Wijdeveld was een Nederlands architect, lithograaf, toneeldecorontwerper en grafisch ontwerper. Hij ontving zijn opleiding in de praktijk, bij o.a. P.J.H. Cuypers, de architect van het Rijksmuseum en het Centraal Station. Hij werkte na 1905 in Londen en later ook in Parijs; in 1913 keerde hij terug op vaderlandse bodem. Hij ontwierp winkels en woningen, meubelen, interieurs en

speelgoed. In 1917 richtte hij een internationaal tijdschrift op voor kunst en architectuur, het ook qua vormgeving en typografie revolutionaire en toonaangevende blad "Wen-dingen", dat de spreekbuis werd voor de architecten van de Amsterdamse School, de bouwstijl die geen huizenblokken bouwde, maar ze als een beeld uit steen optrok.

Wijdeveldstraat

H. Th. Wijdeveld 1885 - 1986

In Amsterdam bouwde hij wooncomplexen aan de Insulindeweg, de

Hoofd-weg en de Amsteldijk. Hij werkte mee aan de bouw van het Vredespaleis, maar het meest is hij bekend geworden door zijn ontwerpen, meer dan door zijn gebouwen. Na 1940 heeft Wijdeveld weinig gebouwd: hij werkte aan publicaties en voordrachten en maakte tal van plannen, waarbij het hem in de eerste plaats ging om de ideeën waarvan de uitvoerbaarheid voor hem geen rol speelde.

Pas op met geïmpregneerd tuinhout

Schuttingen. Voor sommigen een doorn in het oog, voor anderen - doorgaans de eigenaar - de ultieme erfafscheiding. Vaak staat de schutting er al voordat de bewoners er wonen. Qua terreinafbakening kunnen wij veel leren van dieren, want die houden tenminste hun uitzicht. Wat niet iedereen weet is dat het plaatsen van een houten schutting niet zonder gevaar is.

Hout, vaak geïmpregneerd, wordt veel gebruikt in tuinen. Een wandeling door De Hunze laat dat zien. Maar het is de vraag of al die schuttingzetters weten dat tuinhout behoorlijk milieubelastend kan zijn. Konsumenten Kontakt onderzocht zestien geïmpregneerde houten tuinartikelen. Uit het onderzoek blijkt dat tuinhout voornamelijk is geïmpregneerd met zouten van zware metalen. Een kwart van de producten bleek zelfs het zwaar giftige metaal arseen te bevatten. Maar met of zonder arseen, alle zware metalen zijn giftig en breken niet af. Vroeg of laat komen ze in het milieu terecht. Bij de arseenvrije producten gaat het dan nog steeds om de zware metalen koper en chroom. Verduurzamingsmiddelen zijn nodig voor hout dat in contact staat met de grond. Alternatieven daarvoor zijn niet voorhanden. Konsumenten Kontakt raadt aan merkhout te kopen, voorzien van het Komokeur. Dan zit er in elk geval geen arseen in en is het kwalitatief goed geïmpregneerd.

Maar het is niet altijd nodig verduurzaamd hout te gebruiken in de tuin. Houten palen bijvoorbeeld die je in beton verankerd, hoeven niet bestendig te zijn tegen grondcontact. Zolang het hout niet te vaak nat wordt en het regelmatig onderhouden wordt, voldoet niet-verduurzaamd hout. Het onderhouden kan met natuurlijke verfproducten. Vaak kunnen ook andere materialen hout vervangen. Plaats als het kan lie-

ver een haag of een heg in plaats van een houten hek of schutting. En met stenen kunnen ook prima borderranden en tuinpaadjes gemaakt worden.

Verder kunt u producten van gerecycled plastic gebruiken. Deze producten, gemaakt uit afvalplastic zijn drie keer zo duur als verduurzaamd hout, maar u heeft er geen omkijken naar. Helaas zijn ze bijna nergens te koop. Konsumenten Kontakt vindt dat het gebruik van gerecycled plastic uiteraard niet als excuus kan worden gebruikt voor het onbeperkt gebruik van plastic (wegwerp) spullen. Een laatste mogelijkheid is het gebruik van verantwoord gekapt hardhout. Het meeste hardhout is op dit moment nog afkomstig van onverantwoord gekapte bomen. Dus: niet doen.

Bron: Koopkracht februari 1992. Het artikel bevat tevens cijfers en feiten. Belangstellenden kunnen een kopie aanvragen bij de redactie.

Ondernemen in De Hunze

De heer B. Schut opende eind juli 1992 in De Hunze nabij Intratuin zijn mobiele vishandel die altijd karakteristiek met de achterkant naar de wind gericht staat. Bijna een jaar later hebben vele Hunzenaren en Intratuinbezoekers al gesmuld van zijn heerlijke Hollandse Nieuwe, gebakken visjes en broodjes garnaal.

een viswinkel. Hij kwam bij hem in dienst en leerde zo de kneepjes van het vak. Samen met zijn eigen smaak voor een visje kwam eigenlijk de interesse voor de handel tot stand. Niet lang daarna besloot hij voor zichzelf te beginnen. Pas een jaar na dat besluit kon de vishandel daadwerkelijk worden geopend: ambtelijke molens malen langzaam.

Enkele jaren geleden werkte de heer Schut nog als opperman van metselaars in Duitsland, tot zijn lichaam hem ertoe dwong dit zware werk te staken. In de Kleihorn in de wijk Beijum, waar hij woont, kwam hij in contact met een eigenaar van

Standplaats

Na marktonderzoek werd als standplaats het terrein nabij Intratuin in de wijk De Hunze gekozen. Het standplaatscontract voor enkele jaren zal ongetwijfeld worden verlengd gezien de goede verstandhouding met de bedrijfsleider en directie van

het groene warenhuis. De directeur zelf haalt geregeld een visje en schoot hem zelfs op een dag te hulp met handige reclamestanders.

Geen graatje

Schut koopt de verse vis enkele malen per week bij een gerenommeerde vishandelaar. In het assortiment zitten onder meer zoute en zure haring, rolmops, gebakken vis en makreel. Sinds kort verkoopt hij ook gebakken mosselen, garnalenkroketten en zogenaamde vispatat. Vispatat is gemaakt van kabeljauwfilet met een krokant laagje en is in korte tijd erg populair geworden. Kwaliteit, voor al zijn produkten, staat voorop bij de heer Schut. Zo bakt hij uitsluitend in arachide-olie, een kwalitatief uitstekende oliesoort en hij staat ervoor garant dat er in de door hemzelf zorgvuldig schoongemaakte haring geen graatje meer te vinden is. Daarom loopt het waarschijnlijk regelmatig storm bij vishandel Schut zodat dochter en schoonzoon de heer en mevrouw Schut moeten bijstaan.

Contact met de klant

Wat hem erg trekt in zijn huidige werk is, naast de vrijheid als zelfstandig ondernemer, het contact met de mensen. Zo komt er drie maal per week de bezorger van een huis-aan-huis-blad bij de vishandel een krant brengen. Als dank hiervoor gaf de heer Schut hem nu en dan een zoute haring. Op een dag zei de bezorger echter verlegen dat hij ook wel eens een zure haring zou lusten. Vele weken - en zure haringen - later bekende de jongen dat hij eigenlijk helemaal geen zoute haringen lustte...

Openingstijden

Mocht u na het lezen van dit verhaal trek krijgen in een heerlijk gebakken visje of in een haring, zout of zuur, dan kunt u van maandag tot en met zaterdag terecht bij vishandel Schut van een uur of tien 's morgens ('s maandags vanaf een uur) tot half zeven 's avonds.

Hunzefeest groot succes

Denderend, daverend, maar bovenal: overdonderend, was het Hunzefeest op 10 juli op het sportterrein van GVAV. Mede dank zij het fraaie weer, het KNMI zat er gelukkig weer ver naast, werd de viering van het eerste lustrum van De Hunze een groot succes. Aan de sportdag deden zo'n veertig volleybalteams mee. Tel hierbij op de jeugdteams en we zitten op 400 sporters. Ongeveer dit aantal mensen was ook 's avonds present op het feest na afloop van de prijsuitreiking. Wie had dat vooraf verwacht? Dat De Hunze een gezellige buurt is zal bekend zijn. Maar dat we het met elkaar zo gezellig kunnen maken, nee dat

wisten we nog niet. Moeten we zeer zeker nog eens overdoen. Het initiatief werd door de organisatie tijdens de prijsuitreiking neergelegd bij het winnende team uit de Crouwelstraat. Het A-team met geoefende volleyballers versloeg in de finale de Van Tijenstraat. Crouwelstraat B veroverde de derde plaats door in de kleine finale te winnen van de Boekenlaan. De laatste wedstrijden waren de afsluiting van een enerverend volleybaltoernooi.

Bijgaand foto-overzicht geeft een impressie van een onvergetelijke dag.

Feestcommissie lid Hans Schneyermann tijdens zijn openingspeech

Burgemeester Hans Ouwerkerk is vol lof over De Hunze

De Hunze sportief

Ook voor de kinderen was er genoeg vertier zoals o.a. het ballenbad

Tussen de wedstrijden door wisten spelers en bezoekers waar de koffie te halen was.

The Winning Team

Het A-team uit de Crouwelstraat pakte de eerste prijs

Hondeliefhebbers opgelet!

Poep op de stoep, een onderwerp dat altijd wel goed is voor een half uurtje discussie op het verjaardagsfeestje bij de burens, of op de HOP-jaarvergadering. Het lijkt alsof de wijk verdeeld is in twee kampen; dat van de hondeliefhebbers en dat van de hondenhaters. In dit artikel enkele maatregelen, tips en tactieken om De Hunze leefbaar te houden voor mens en dier.

De bewoners van De Hunze zijn niet de enigen die zich ergeren aan hondepoep. In de hele stad staan zo'n kleine tienduizend honden geregistreerd die samen voor een miljoen kilo poep per jaar zorgen. Milieu-inspectie van de gemeente Groningen voert sinds enkele jaren een actief anti-hondepoep-beleid.

Het begon met de nota 'Groningen verschoond van hondepoep'. Op basis van deze nota werd een plan van aanpak met een aantal bijbehorende maatregelen opgesteld. In het kort komen de maatregelen hierop neer:

1. HONDEN AAN DE LIJN

Honden moeten aangelijnd worden uitgelaten.

2. POEP IN DE GOOT

Dus geen poep op de stoep. Degene die de hond uitlaat is verplicht om een zakje of schepje bij zich te dragen waarmee poep van de stoep kan worden verwijderd. Bij woonerven of andere straten waar geen goten zijn moet de poep op een plaats worden gedeponeerd waar dat geen hinder veroorzaakt, bijvoorbeeld bij een rioolput. Tip: neem het mee en begraf het in eigen tuin of gooi het in de biobak.

3. VERBODEN VOOR HONDEN

Een aantal plekken in de stad is verboden terrein voor honden: begrafplaatsen, sportterreinen, kinderspeelplaatsen en zandbakken. Bij deze terreinen komt geen apart (honden)verbodsbord te staan. Het argument 'er staat geen bord dat ik mijn hond hier niet mag uitlaten' is hierbij ontzenuwd. De gemeente gaat er, bij politieverordening, van uit dat iedere hondenbezitter deze regel kent.

Het middenpark in De Hunze is dus zo'n verboden plek voor honden!

4. UITRENGEBIEDEN

Een aantal terreinen is aangewezen als 'uitrenggebied'. Op deze plaatsen mogen de honden vrij rennen en poepen.

Uitrenggebieden zijn herkenbaar door middel van borden.

Het Hunzebos (de wandelpaden Heerdenpad en Meedenpad), niet te verwarren met het middenpark!, vormt het uitrenggebied voor onze wijk, dit ondanks het feit dat de 'uitrenborden' een paar keer op mysterieuze wijze zijn verdwenen. Net buiten de wijk is er nog het uitrenggebied aan de overzijde van het Van Starkenborghkanaal.

5. HONDENWACHT

Bij de Milieudienst zijn medewerkers aangesteld om te controleren of de regels in de gemeente Groningen worden nageleefd.

De Dierenwacht houdt toezicht

Leuke maatregelen, zult u denken. Maar is iedereen hier wel van op de hoogte? En hoe werkt de controle op de regels in de praktijk?

Edwin Belt is sinds enkele jaren de 'Dierenwacht' bij de Milieu-inspectie van de gemeentelijke Milieudienst. Hij zou dus de persoon moeten zijn die controleert of uw buurman zijn Fikkie niet weer eens in uw tuin laat poepen. Edwin Belt: 'Dat is natuurlijk niet mogelijk, ik ben Dierenwacht voor de hele stad Groningen. Ik werk samen met een team van Milieu-inspecteurs en Milieuwachten. Zo zijn er voor Beijum, Lewenborg, Ulgersmaborg en De Hunze twee medewerkers die erop toezien dat de mensen uit die wijken zich aan de milieuregels houden. De medewerkers zijn herkenbaar aan een uniform met 'milieuwacht' erop, zij rijden in rode 'milieu-inspectie-auto's.'

Proces verbaal

Doen deze milieuwachten nu ook concreet wat aan het hondepoep-probleem? Edwin Belt: 'In eerste instantie spreken we hondenbezitters aan als zij bijvoorbeeld hun hond onaangeliend op straat laten lopen. In

principe is iedere hondenbezitter op de hoogte van de regelgeving; bij de aanslag voor de hondenbelasting wordt informatie-materiaal van de gemeente meegestuurd. Als de mensen niet willen meewerken, of duidelijk een overtreding begaan, wordt er proces verbaal opgemaakt.'

Kattepoep

We hebben het nu steeds over honden, hoe staat het eigenlijk met katten. Zij beschouwen 'Parkplan' De Hunze als één grote kattebak.

Edwin Belt: 'Voor honden is de regelgeving vastgelegd in artikel 71 van de Algemene Plaatselijke Verordening. Voor katten bestaat een dergelijke regelgeving (nog) niet.'

Moet ik nu de Hondenwacht gaan bellen als ik een wijkbewoner met zijn hond in het middenpark zie wandelen? Edwin Belt: 'Ik ben natuurlijk niet aangesteld om burenruzies over hondepoep, over de rug van Fikkie heen, te beslechten. Het is toch vooral een mentaliteitskwestie, als hondeneigenaren de regels kennen en zich er aan houden neemt dat een boel ergernis weg.'

Voor meer informatie over milieu-inspectie en regelgeving kunt u terecht bij Edwin Belt, Milieudienst Milieu-inspectie gemeente Groningen.

Opbouwwerk in De Hunze

Wat de meeste wijken in de stad al jaren hebben, heeft De Hunze sinds kort ook voor elkaar gekregen. Sinds begin dit jaar ben ik als opbouwwerker werkzaam in deze wijk. Is De Hunze al na 5 jaar dan al zo ver dat er opbouwwerk nodig is?

Opbouwwerk is toch iets voor wijken met achterstand, met een hoog percentage werklozen en slechte huizen? Die gedachte is achterhaald. In de nieuwe visie van de gemeente, verwoord in de nota BONS (Bewoners Ondersteuning Nieuwe Stijl), is geld uitgetrokken voor vormen van bewonersondersteuning voor alle wijken in Groningen. Dankzij de bewonersorganisatie van De Hunze, het Hunze Overleg Platform (HOP), die bij de gemeente heeft aangedrongen op deze vorm van ondersteuning, heeft De Hunze nu 2 uur opbouwwerk per week. Een bescheiden begin. Mijn naam is Louis van der Walle en ik ben in dienst bij de Stichting Delta. Naast deze paar uur in De Hunze werk ik voor 6 uur in Oosterhoogebrug-Ulgersmaborg en

voor 20 uur in de Oranjewijk. Daar ben ik telefonisch te bereiken onder nummer 135900.

Wat kun je nu als opbouwwerker in De Hunze doen? Het is belangrijk de wijk te leren kennen; dat gebeurt door het bezoeken van de vergaderingen van het HOP, te praten met mensen die in en voor deze wijk werken, te kijken en onderzoeken wat er leeft, het samen met bewoners opsporen van knelpunten en die proberen op te lossen. De komende tijd zal aandacht besteed worden aan speelvoorzieningen. In het volgende nummer zal ik hier meer over schrijven.

Louis van der Walle
Alb. Agnesplein 2A
9717 EV Groningen
telefoon 050-135900

.....
STICHTING

Tuinwedstrijd afgelast

De tuinwedstrijd die ook dit jaar door de redactie zou worden georganiseerd is afgelast. Dit wegens een tekort aan deelnemers. De bewoners die zich hiervoor hadden opgegeven, hebben inmiddels bericht gehad.

De redactie

Gezellig buurten

Vooraf aan het grote Hunzefeest, hielden bewoners van de Granpré Molièreweg op het middenterrein hun eigen feest. Het gezellig samenzijn schijnt een traditie te worden voor de bewoners. Helaas werkten

de weergoden niet mee. Een geïmproviseerd clubhuis was de oplossing, althans voor de "heren". Voor de dames bleef niets anders over dan de regenjas. Maar het was gezellig buurten.

Aan alle kinderen in De Hunze

De Hunze kreeg voor haar vijfde verjaardag van burgemeester Hans Ouwerkerk symbolisch een geldbedrag voor een extra speelobject.

Op voorstel van de burgemeester willen wij jullie, als toekomstige gebruikers, graag een keuze laten maken uit de drie speelobjecten die op de foto's staan afgebeeld.

Ook willen wij jullie vragen na te denken over de meest geschikte plaats ervoor in onze wijk.

Maak je keuze en stuur de bon, voor 15 september 1993, aan de werkgroep speelvoorzieningen.

Bon

Ik kies voor foto:

- ☐ A
- ☐ B
- ☐ C

De leukste plaats voor dit speelobject vind ik:.....

.....

Voor- en achternaam:

Straat en huisnummer:.....

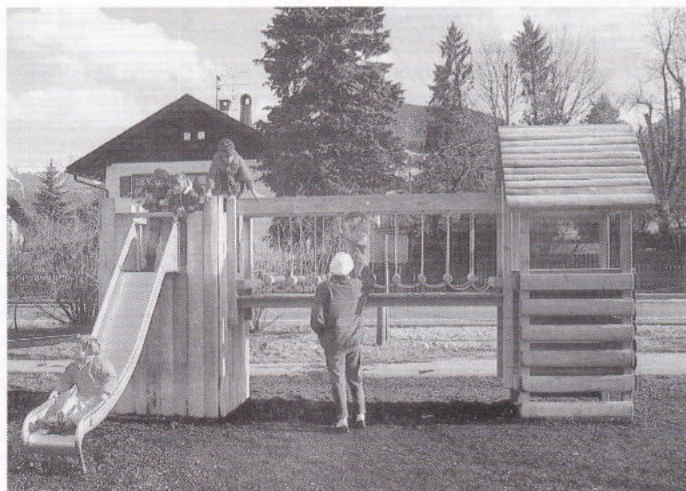
Leeftijd:

Stuur de bon, voor 15 september 1993, naar de werkgroep speelvoorzieningen Berlageweg 98.

We maken de uitslag z.s.m. in de wijkkrant bekend.

A

B

C

Parkplan de Hunze: daar zit een luchtje aan!

Uw eerste reactie op deze brief kan ik gemakkelijk voorstellen: "Vast en zeker geschreven door iemand die niet van dieren houdt." Misl! Ik houd ontzettend veel van dieren. Daarom heb ik ze juist niet. Ik vind dat dieren zoveel mogelijk moeten kunnen leven in vrijheid, en niet opgesloten in een kooi of vastgebonden aan een riem. Dat vinden echte dierenliefhebbers natuurlijk ook, en daar begint nu net mijn ergernis. Dat de kanariepiet na het eten een kwartiertje op de gordijnroer mag zitten fluiten en dat de guppies op zondag in de badkuip mogen spartelen vind ik zielig, maar desondanks een zaak die mij niet aangaat. Hierover beslist immers het baasje, al dan niet in democratisch overleg met de overige leden van de samenlevingsgenoot.

Wat ik zielig voor mijzelf en niet democratisch vind, is dat poezen onmiddellijk na verorbering van hun kattebrokjes de straat op worden gezet en dat honden, als het maar even kan, worden losgelaten om te voorkomen dat het baasje teveel zou moeten lopen.

Want waar gaan die beesten heen? Precies: naar de tuin van de buren, om daar een bruine souvenir te deponeren. Daar zit je immers ruimer en rustiger dan op die benauwde kattebak in het keukenkastje of achter de lekende uitlaat van buurman's auto in de goot. En merkt het baasje dit dan niet? Wordt het baasje niet ongerust omdat Minous of Bello geen hoopje doet? Ach, sommige baasjes maken zichzelf wijs dat Minous behoort tot een generatie van milieuvriendelijke poezen die geen ontlasting hebben. En andere baasjes kijken welwillend toe of richten vriendelijk de blik een andere kant op wanneer Bello vanonder een trillende staart een grote hapklare brok neerlegt in een willekeurige tuin of midden op het speelveld.

En waarom zouden de baasjes zich eigenlijk ook druk maken over kattedrek en hondespoep? Zij betalen immers katten- en hondenbelasting? Dus laat de gemeentereiniging de boel maar opruimen. Jammer alleen, dat de reiniging nooit komt om mijn tuin schoon te maken en dat er ook nooit baasjes komen met een zak met geld waarvan ik het kan laten doen. Dus als ik nu in mijn eigen tuin wil zitten of lopen, moet ik eerst op inspectie (nou ja... de meeste drollen zijn onmiddellijk te zien en te ruiken) en op schoonmaakexpeditie. En de kinderen zo maar de tuin insturen doe je alleen als je een hekel aan ze hebt.

Neem ik nu de poezen en honden iets kwalijk? Natuurlijk niet: ik zit voor mijn behoefte ook liever op een royaal toilet dan in een benepen hok of tegen de stoepwand. Maar ik neem de baasjes des te meer kwalijk; zij moeten ervoor zorgen dat Minous en Bello braaf

hun 'ouderlijke tuin en woning' onderpoepen. En als poes en hond dat niet willen, dan moeten de baasjes maar achter ze aanlopen met een poeperscooper. Voor echte baasjes mag dat geen probleem zijn: als 't beestje moet poepen, zal 't baasje wel scoopen. Misschien wordt het dan ooit mogelijk om onbevuild van de groenvoorzieningen in Parkplan de Hunze te genieten. Waar Parkplan de Hunze te vinden is? Heel eenvoudig: voorlopig gaat u nog maar op de stank afl!

Jan de Jong

Dierenleed

Dinsdag 29 juni om circa 10 uur 'ochtends werd voor ons huis aan de Berlageweg onze grijze kater aangereden. Op dat tijdstip zijn wij aan het werk zodat wij onze kat niet hebben kunnen helpen. Een voorbijgangster heeft dit echter wel kunnen doen.

Zij heeft ervoor gezorgd dat de dierenambulance onze kat naar de dierenarts heeft gebracht waar hij is overleden. Tussen tijdstip van aanrijden en zijn overlijden zat ongeveer 25 minuten, waarin bijna continue iemand bij hem is geweest. Fijn? Ja, maar wat te zeggen van de eerste tijd na de aanrijding?

Degene die hem heeft aangereden is doorgereden, dit vindt ik al heel stilloos, maar wat er daarna is gebeurd daar breekt mijn hart pas van.

Automobilisten die om de kat heenrijden maar niet stoppen of ook maar iemand waarschuwen voor hulp. En wat te denken van de bestuurder die om de kat heenrijden teveel werk vond en er overheen reed.

Wanneer dit op een snelweg gebeurt is 't tot hier aan toe dat men niet stopt of hulp haalt, want dat kan eenvoudigweg niet. Maar de Hunze is een woonwijk waar max. 50 km geldt en waar tamelijk eenvoudig gestopt kan worden voor hulp.

Ik begrijp best dat lang niet iedereen om dieren geeft, maar leven is leven en dit dient men te respecteren. Denk de volgende keer na als u zoiets ziet en doe iets!

Onze kat heeft er niets meer aan en ik denk er maar niet aan hoe hij zich gevoeld moet hebben met die auto's om en over hem heen. Maar de volgende keer kan eerdere hulp het leven van een dier misschien redden. Denk na en stop dan, de Hunze met zijn straten is tenslotte geen snelweg.

Naam en adres zijn
bij de redactie bekend.

Het goede autonieuws komt dit keer van uw buurman

Auto total loss?

Zit niet bij de pakken neer.

De 'Blij(f) rijden auto-polis' !

De voordelen op een rijtje:

- 3 jaar lang een hoge vaste uitkering bij total loss
- Vaste premie (3jaar lang) ook bij schade
- Geen eigen risico
- Meteen af te sluiten (ook bij een lopende polis)
- zéér scherpe premie

Bel ons en vraag vrijblijvend een offerte aan.

Looijenga *assurantiën*

Berlageweg 62

Verzekeringen, pensioenen, hypotheek en financiële dienstverlening
Berlageweg 62, 9731 LK Groningen, telefoon (050) 415 652

